

THE COMPANY "DEL c.z." (CZECH REPUBLIC)
NES NOVA DUBNICA sro (SLOVAK REPUBLIC)
UNIVERSITY OF MALAYSIA PAHANG (MALAYSIA)
UNIVERSIDAD NACIONAL AUTÓNOMA DE MÉXICO (MÉXICO)

PRIORITY DIRECTIONS OF DEVELOPMENT OF SCIENCE AND EDUCATION

MATERIALS OF THE V INTERNATIONAL RESEARCH AND PRACTICAL INTERNET CONFERENCE

December, 22, 2023

Zdar nad Sazavou, 2023

DEL c.z.

DEL c.z. Strojírenská 38, 591 01 Žďár nad Sázavou, CZECH REPUBLIC

Materials of the V International research and practical internet conference "Priority directions of development of science and education", – 2023.

ISBN 978-976-8796-19-8

Priority directions of development of science and education : Materials of the V International research and practical internet conference (December, 22, 2023) : collection of abstracts // for the general ed. Ph.D Serhii Onyshchenko. – Zdar nad Sazavou : "DEL c.z.", 2023. – 21 p.

The collection includes materials of the V International Research and Practical Internet Conference "Priority Directions of Development of Science and Education". The materials of the collection will be useful for researchers, scientists, graduate students, researchers, teachers, students

The author is responsible for the content of the articles and the correctness of the citation.

© Authors, 2023

© DEL c.z., 2023

CONTENT

PEDAGOGY AND PSYCHOLOGY

Serhii Onyshchenko

Use of Modern Computer Technologies in the Professional Training of Future Engineers-Educators 4

Мудрик А.Б.

До питання професійної маргінальності особистості 6

Шикіта А.В., Тимошенко Т.С.

Вплив інформаційного навантаження на особистість: психологічні та когнітивні аспекти надлишку інформації 9

MODERN INFORMATION TECHNOLOGIES

Веселовська А.В.

Використання сучасних інформаційних технологій на уроках української мови та літератури 12

BASICS OF HEALTH. PHYSICAL CULTURE AND SPORTS

Бєседа В.В., Марчук В.С., Ткач В.В., Топорова Р.В.

Особливості рекреаційних засобів студентів в умовах сучасності 14

Демідова О.М., Ситнікова А.О.

Визначення мотивації дітей середнього шкільного віку до занять фізичною культурою і спортом 17

PHILOLOGY AND JOURNALISM

Пикалюк Р.В.

Нативна реклама: проблеми функціонування в українських онлайн-медіа .. 20

PEDAGOGY AND PSYCHOLOGY

**USE OF MODERN COMPUTER TECHNOLOGIES IN THE PROFESSIONAL
TRAINING OF FUTURE ENGINEERS-EDUCATORS**

Serhii Onyshchenko,
PhD, Associate Professor
(Berdyansk State Pedagogical University)

Modern computer technologies in education make it possible to more actively use the scientific and educational potential of leading universities and institutes, to attract the best teachers to the creation of distance learning courses, and to expand the audience of students.

The process of introducing information technology into education is quite complex and requires deep understanding. On the one hand, they play an important role in ensuring the effectiveness of the educational process, on the other hand, there may be a problem with the pace of students' assimilation of material with the help of a computer, that is, the problem of possible individualization of education.

Computer learning technologies are the processes of collecting, processing, storing and transmitting information with the help of a computer in the process of professional training of future engineer-pedagogues. To date, the following technological directions, in which the computer is present, have become the most widespread:

- means for providing educational material to students for the purpose of imparting knowledge;
- a means for determining the level of knowledge and monitoring the assimilation of educational material;
- a universal simulator for acquiring skills in the practical application of knowledge;
- a tool for conducting educational experiments and business games on the subject of study;
- one of the most important elements in the future professional activity of the student.

At the current stage, many educational institutions are developing and using both individual educational software products and automated educational systems for various academic disciplines. Automated educational systems include a set of educational and methodological materials, computer programs that manage the learning process [1].

The development of computer technologies in the last decade has provided very promising technical and software innovations for educational purposes. The productivity of personal computers has increased, which has made it possible to use multimedia technologies quite widely. It is already difficult to imagine modern professional training without these technologies, which allow expanding the areas of application of computers in the educational process.

Hypertext technology opens up new opportunities in the professional education system. Hypertext, or hypertext system, is not a collection of various information that can be located not only in different files, but also on different computers. The main feature of hypertext is the possibility of transitions through so-called hyperlinks, which are presented either in the form of specially formed text or a certain graphic image. There can be several hyperlinks on the computer screen at the same time, and each of them defines its own "travel" route.

Automated learning systems built on the basis of hypertext technology provide better learning ability not only due to the clarity of information. The use of dynamic, i.e. changing, hypertext allows you to diagnose the student, and then automatically select one of the possible levels of studying the same topic. Hypertext educational systems present information in such a way that the student himself, following graphic or text links, can use different schemes of working with the material.

It should be noted that some teachers ambiguously assess the role of the computer in the educational process. Their negative impact on the health and psyche of students is noted, excessive visualization leads to a decrease in abstract thinking, enthusiasm for the game (virtual) process does not give an idea of the reality of phenomena and their consequences, etc.

This once again emphasizes that innovative computer technologies are only a tool of the educational process, the main thing remains the teacher, who is obliged to use modern information technologies competently and expediently.

References

1. Бондаренко В.В. Современные педагогические технологии как объективная потребность. Харьков : ХНАДУ, 2011. 146 с.
2. Іващук К.О. Інформаційно-комунікаційні технології – як сучасний засіб в освіті [Електронний ресурс]. Юіасна оцінка : освітній портал. Режим доступу : <http://klasnaocinka.com.ua/ru/article/informatsiinokomunikatsiini-teklmologiyi~yak-suc.html>.

ДО ПИТАННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ МАРГІНАЛЬНОСТІ ОСОБИСТОСТІ

Мудрик Алла Богданівна

Кандидат психологічних наук, доцент

(Волинський національний університет імені Лесі Українки)

Питання реалізації професіонала у теперішній час стала проблемою його соціальної реалізації, а сфера її дослідження розширюється до системи ідентифікаційних відносин «людина – професія – суспільство». Саме соціальність реалізації професіонала спонукає розглядати її не як самореалізацію, що відбувається в інтересах суб'єкта та оцінюється з позиції відповідності професії суб'єкту, а як реалізацію, що спрямована ззовні, здійснюється у формі соціальних професійних вчинків, через які соціум оцінює наскільки конкретні професія і професіонал відповідають інтересам та запитам соціуму.

У сучасній Україні, що перебуває у стані соціально-економічних трансформацій, проблеми соціальної реалізації професіонала неминуче торкаються його професійної ідентичності. Тому актуальним видається розгляд соціального компоненту в структурі професійної ідентичності та дослідження можливих варіантів порушення процесу соціальної адаптації професіонала до нових умов.

Проблема професіоналізації, професійної ідентифікації розкривається в межах професійного становлення та самовизначення особистості (Г. Балл, А. Борисюк, Н. Волянчук, Ж. Вірна та ін.), досліджуються акмеологічні чинники розвитку професіоналізму (С. Максименко, В. Осьодло та ін.) та психологічні засади професіоналізму та професіонала (Н. Волянчук, Ж. Вірна, С. Максименко, В. Осьодло, Л. Карамушка, Л. ОрбанЛембрик та ін.).

Феномен професійної маргінальності розглядається як особливий різновид професійної адикиї особистості чи групи, що характеризується певним ступенем виключення із соціально-професійної сфери суспільства, неможливістю (небажанням) реалізовувати професійні знання та навички, втратою ціннісного компонента праці, нездатністю ідентифікувати себе за професійною ознакою, орієнтацією виключно на оплату праці, а не на її зміст.

Проблема професійного маргіналізму та її соціально-психологічна інтерпретація представлена в роботах О. Єрмолаєвої; значний внесок у розробку поняття та визначення об'єктивних та суб'єктивних факторів професійної маргінальності належить О. Бутиліній, Н. Волянчук, В. Лапшиній, С. Ленкову, Г. Ложкіну.

На сучасному етапі соціогенна втрата професійної ідентичності призвела до професійного маргіналізму, що стає помітним соціальним явищем, причому не стільки у формі безробіття, скільки в особливій формі професійного маргіналізму на робочих місцях, який дослідники називають діючим маргіналізмом та визначають його як розпад й трансформацію професійної ідентичності, що пов'язані з неадекватним виконанням соціальних функцій професії.

Якщо особистість фахівця позбавлена професійної ідентичності, то виникає так званий професійний маргіналізм – утрата професійної ідентичності, байдужість до професійних норм і обов'язків, заміщення професійних цінностей і моралі цінностями та цілями іншого середовища – професійного чи позапрофесійного. Таким чином, професійний маргіналізм – це невідповідність особистості професіонала та його поведінки етико-нормативним вимогам професії [1].

Феномен професійного маргіналізму представлено у наукових доробках таких зарубіжних та українських учених, як Д. Сьюпер, А. Маслоу, Е. Еріксон, Т. Парсонс, Ст. Беком, Ст. Вордвелл, В. Ільїн, Т. Міщенко, М. Павлюк, Ю. Поваренков, Попіль, Є. Конєва, В. Ляудіс, Є. Чорний, С. Максименко, І. Попова, Л. Путилова, Г. Ложкін, О.Саннікова, Ж. Вірна, Н. Волянчук, Л. ОрбанЛембрик та ін.

Вперше поняття маргінальності застосував Р. Парк стосовно до адаптації мігрантів, розглядаючи його як стан переходу, як людину на межі «двох світів». Подальші дослідження довели, що маргінальність може супроводжувати будь-який стан переходу, що визначає соціальну, зокрема, професійну мобільність, та пов'язану з нею зміну соціальної ідентичності [3].

Полісемантичність слова «маргінальність» надає можливість його подвійної інтерпретації: воно може трактуватися як межовий стан (маргінальність – перехідність), а також як периферійне положення соціального суб'єкта (маргінальність – периферійність) [2].

У вітчизняній літературі сформувались три підходи до вивчення маргінальності: соціально-філософський, соціологічний та культурологічний, в яких знайшли відображення етнокультурна, структурна та статусно-рольова концепції.

Маргінальність означає не просто перехід із однієї соціальної структури до іншої, вона підкреслює незавершеність цього переходу, внаслідок чого маргінальна особистість відчуває складнощі в процесі адаптації. Саме тому, можна припустити, що в залежності від різних типів маргінальності виникають різні типи маргінальної особистості, які мають певний набір психологічних особливостей [1].

Для індивідів, що перебувають у стані зміни соціального статусу, характерними соціально-психологічними рисами є: тривожність, невпевненість, невизначеність, розгубленість, сумніви у власній цінності, комплекс ізольованості, самотність. Також можливою є особистісна дезорганізація, дезадаптація, зниження рівня соціальних очікувань та рівня домагань. Міра прояву цих станів залежить від особистісних особливостей людини, а також від конкретного виду маргінального статусу – мігрант, безробітний, людина, що змінює професію, посаду, місце роботи [3; 4].

Маргінальність розглядається як межове, проміжне положення людини. Маргінальність пов'язується з соціальною мобільністю.

Професійна маргінальність є формою деструкції професійного розвитку, порушенням процесу становлення професійної ідентичності або динаміки

розвитку професійної ідентичності та відображається у «розриві» в цілісній системі зв'язків професіонала: «особистість – професія», як усвідомлення своєї професійної некомпетентності, недостатнього рівня набутих знань, вмінь та навичок під час навчання у вищому навчальному закладі; «професіонал – соціум», як негативного ставлення до належності до професійної спільноти, заперечення цієї належності та бажання змінити спеціальність; «професія – соціум», як розчарування обраною професією внаслідок суб'єктивної оцінки низького рівня значущості професії для сталого розвитку суспільства, неможливості працевлаштуватися за фахом, низького рівня матеріальної забезпеченості, відсутності державної підтримки для спеціалістів певного профілю, зміщення професійного самовизначення вбік прагматизму у зв'язку з комерціалізацією соціально необхідних професій.

Список використаних джерел:

1. Бутиліна О.В. Професійна маргінальність студентів. Вісник Львівського університету. Серія соціологічна. Вип. 6. 2012. 81–87.
2. Вірна Ж. П. Основи професійної орієнтації : навч. посіб. Луцьк, 2003. 154 с.
3. Лозинська Н. Основні фактори адаптації до професійної діяльності. Вісник Львів. ун-ту. Серія педагогічна. Вип. 29. Львів, 2013. С. 85-97.
4. Ложкін Г. Професійна ідентичність в контексті маргінальної поведінки суб'єкта. Соціальна психологія. № 3 (29) травень. Київ, 2008. С. 123-130.

**ВПЛИВ ІНФОРМАЦІЙНОГО НАВАНТАЖЕННЯ НА ОСОБИСТІСТЬ:
ПСИХОЛОГІЧНІ ТА КОГНІТИВНІ АСПЕКТИ НАДЛИШКУ ІНФОРМАЦІЇ**

Шикіта Анастасія Віталіївна

(Таврійський національний університет імені В. І. Вернадського)

Тимошенко Тарас Сергійович

Кандидат філософських наук, доцент

(Таврійський національний університет імені В. І. Вернадського)

Сучасне суспільство переживає еру інформаційного перенасичення, де кожен індивід щоденно зіштовхується з потоком даних, які надходять з різних джерел. Інформаційне навантаження стає необхідною складовою сучасного життя, але водночас викликає певні психологічні та когнітивні виклики для особистості. У цьому контексті, важливо проаналізувати наслідки цих викликів і розглянути стратегії адаптації до інформаційного перенавантаження.

Інформаційне перенавантаження сьогодні незаперечно визначає наше повсякденне життя, впливаючи на психологічний стан і можливості людини, як здатність до розумового сприйняття і переробки зовнішньої інформації. Це надзвичайно актуальна проблема, що вимагає до себе уваги. Розвиток технологій та доступ до різноманітної кількості інформації призвели до зростання обсягів і швидкості її передачі, що може викликати ряд проблем для психологічного та когнітивного функціонування людини. Інформаційне навантаження можна розглядати як кількісне та якісне перенасичення інформацією, що спричиняє стресову реакцію організму і може впливати на психологічний та когнітивний стан індивіда.

Чеський філософ і медіа-теоретик Вілем Флоссер присвятив своє життя розумінню впливу технологій та інформації на сучасне суспільство. Вчений досліджував, як перенасичення інформацією впливає на когнітивні функції людини. Флоссер вважав, що надмірна інформація може перетворити людей на «технічних об'єктів», позбавляючи їх індивідуальності та здатності до творчого мислення. У своїй роботі «Towards a Philosophy of Photography», В. Флоссер наголошував, що в інформаційному суспільстві люди можуть втратити здатність розрізняти між реальністю та ілюзією, занурюючись у безкінечний потік зображень. Флоссер попереджав, що перенасичення інформацією може вивести нас із сфери особистого та емоційного, зводячи наші існування до поверхневих вражень. Крізь призму своєї критики інформаційного перенасичення, філософ закликав суспільство бути відповідальним у використанні технологій та обробці інформації для збереження людської гідності та творчої свободи.

Коли ми розглядаємо аспекти когнітивного навантаження, ми повинні звертати увагу на вплив інформаційного перенасичення на когнітивні функції. Дослідники застерігають про можливість погіршення критичного мислення та здатності до аналізу в умовах постійного потоку даних.

Дослідження виконане П. Мелінатом, Т. Кройцкамом, Д. Стамером систематично проаналізувало вплив перенасичення інформацією на особисті та

професійні аспекти життя. Дослідження надало глибокий огляд наукових публікацій з теми, вказуючи на негативний вплив інформаційного перенасичення на здоров'я та ефективність індивіда. Психологічні наслідки інформаційного перенасичення включають стрес, втомленість та втому. Сучасний індивід, занурений у віртуальну реальність, відчуває втрату контролю над своїм психічним станом, що призводить до різноманітних дисфункцій. О. Ophir дослідив взаємозв'язок між медіа-багатозадачевістю та когнітивним контролем. Вони відстежили, що особи, які ведуть багатозадачевий спосіб життя, мають обмежений когнітивний контроль, що може призводити до зниження продуктивності.

Психологічні наслідки інформаційного перенасичення включають стрес, втомленість та втому. Сучасний індивід, занурений у віртуальну реальність, відчуває втрату контролю над своїм психічним станом, що призводить до різноманітних дисфункцій. Е. Бан Лі було встановлено зв'язок між інтенсивним використанням смартфонів та Facebook і симптомами депресії. Інформаційне перенасичення через цифрові платформи підвищує ризик розвитку депресивних симптомів.

Загальна тенденція досліджень підтверджує, що перенасичення інформацією негативно впливає на різні аспекти життя, такі як здоров'я, когнітивні здібності, ефективність навчання та психічне здоров'я. Ці дослідження вносять важливий внесок у розуміння впливу сучасного інформаційного середовища на людський організм та психіку, що може бути використано для розробки стратегій управління інформаційним потоком для поліпшення якості життя та працездатності. Інформаційний натиск викликає перевантаження когнітивних систем. Концентрація уваги падає, а здатність до аналізу та синтезу інформації обмежується. Така дисгармонія у когнітивних функціях може призводити до порушень прийняття рішень та розв'язання завдань, що доводить дослідження А. Кашада.

Наукове припущення полягає в тому, що надмірне інформаційне навантаження може призвести до подальшого погіршення психічного здоров'я і когнітивних функцій індивіда, а також до збільшення соціальних проблем у суспільстві. Інформаційне перевантаження може мати як позитивний, так і негативний вплив на психологічний розвиток. З одного боку, це може стимулювати розвиток когнітивних навичок та критичного мислення. З іншого боку, надмірна інформація може призвести до стресу та зниження концентрації.

Психологічні аспекти інформаційного навантаження такі, як:

- стрес: Інформаційний навантаження може спричинити стресову реакцію, яка може призвести до зниження емоційного благополуччя, збільшення втоми та порушення сну.

- концентрація уваги: Завеликий потік інформації може роздратовувати та розсіювати увагу, що негативно впливає на здатність до концентрації та виконання складних завдань.

- ефективність прийняття рішень: Завелика кількість інформації може ускладнити процес прийняття рішень, оскільки індивіду потрібно використовувати багато ресурсів для обробки і засвоєння необхідної інформації.

Когнітивні аспекти інформаційного навантаження:

- сприйняття: Інформаційне навантаження може впливати на сприйняття індивідом нової інформації, а також на здатність до фільтрації непотрібної та некорисної інформації.

- пам'ять: Завантаження інформацією може впливати на роботу пам'яті, зокрема на її здатність до збереження, відновлення і використання інформації.

- творчість: Велика кількість інформації може обмежувати творчість індивіда, так як вона знижує його здатність до генерації нових ідей і підходів.

Розуміння впливу інформаційного навантаження на психологічний та когнітивний стан особистості має важливе значення для сучасного суспільства. Аналіз цих аспектів, а також розгляд стратегій адаптації, дозволяє нам розвивати нові методи педагогіки, психології та філософії, спрямовані на підтримку індивіда в умовах інформаційного перенавантаження. Інформаційне навантаження має значний вплив на психологічний та когнітивний стан індивіда. Надмірна кількість інформації може викликати стрес, порушити концентрацію уваги та ефективність рішень.

Наукова аналіз та обговорення впливу інформаційного навантаження на індивіда свідчать про необхідність подальших досліджень у цьому напрямку. Розуміння психологічних та когнітивних механізмів реакції на інформаційний потік дозволить розробляти стратегії адаптації та захисту індивіда в умовах надлишку інформації. Розвиток цифрового суспільства потребує уваги до питань раціонального використання та обробки інформації для підтримки психічного благополуччя.

MODERN INFORMATION TECHNOLOGIES

ВИКОРИСТАННЯ СУЧАСНИХ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ НА УРОКАХ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ ТА ЛІТЕРАТУРИ

Веселовська Альона Василівна

(Дніпровський фаховий педагогічний коледж комунального закладу вищої освіти «Дніпровська академія неперервної освіти» Дніпропетровської обласної ради)

Сучасне життя людей неможливе без використання інформаційних технологій (ІТ). Кожен вид діяльності залежить від впровадження чогось нового та неординарного для подальшого існування та конкурентності. Це стрімке застосування в кожному сфері людського життя інформаційних технологій не оминуло і навчання.

Великим досягненням є реформа НУШ яка змінила ставлення до освіти. Вона зорієнтовує освіту на те, що у школі дитина має здобувати практичні знання й опановувати та розвивати навички, які знадобляться їй у житті. Для досягнення цієї мети навчально-виховного процесу вчителі постійно вдосконалюють, в першу чергу, свої вміння та навички. А також здобувають знання для якнайкращого злиття інформаційних технологій та навчання.

Величезним поштовхом для процесу навчання, використовуючи інформаційні технології, стали непередбачувані події, які торкнулися нашої держави: локдаун та війна. Це змусило шукати альтернативні рішення для навчального процесу в цілому. Таким рішенням став перехід, майже всіх шкіл України, з очного навчання на дистанційне.

Таким чином, всі зміни, який би характер вони не мали, спонукали до все більшого впровадження інформаційних технологій до освітнього процесу.

Таке злиття має дуже важливе та корисне значення. Оскільки ІТ в освіті – це комплекс навчальних і навчально-методичних матеріалів, технічних та інструментальних засобів техніки навчального призначення, а також система наукових знань про роль і місце обчислювальної техніки в навчальному процесі, про форми і методи їх застосування.

Так, на прикладі дисципліни «Українська мова та література» можна визначити корисне значення застосування ІТ на уроках. Кожен педагог майстерно вносить елементи ІТ до етапів уроку так, щоб це мало найефективніший вплив на розвиток навичок та вмінь учнів.

Використання ІТ навчання дає змогу зацікавити учнів самостійним пошуком різних джерел інформації, розвивати їх творчі здібності, критичне мислення, вміння аргументовано, розлого і образно висловлювати свої думки, судження, оцінки.

Застосування ІТ дає навчально-виховному процесу великі переваги:

- забезпечуються умови для формування самооцінки учня та для його самостійної роботи;
- скорочуються види роботи, що стомлюють учня;

- використовуються аудіовізуальні засоби з метою підвищення активності дітей;
- підсилюється динамічне подання матеріалу;
- краще сприймається матеріал учнями, зростає їх зацікавленість;
- відбувається індивідуалізація навчання, розвиток творчих здібностей.

На уроках української мови та літератури сучасні педагоги використовують інформаційні технології різними способами. Це залежить від низки факторів: від рівня володіння різними програмами, від наявності сертифікованих програм та від потреб конкретного уроку. Здебільшого використовуються такі види інформаційних технологій як: текстові завдання, медіа твори, диктанти, електронні підручники, динамічні та статичні таблиці, віртуальні екскурсії, навчальні програми, математичні обчислення, пошук інформації, відео матеріали, презентації, інтерактивні дошки і вправи, електронні бібліотеки та інше.

Зрозуміло, що уроки з використанням інформаційних технологій потребують значної підготовчої діяльності педагога. Учитель повинен вміти користуватися різноманітними програмами: графічними, flash-анімації, web-редактора, програмами для створення презентацій, програмами для роботи зі звуком та відео тощо. Загалом для унаочнення навчального матеріалу дуже часто використовують ресурси Інтернету.

Отже, одним із важливих напрямків розвитку освіти є впровадження в діяльність навчального процесу інформаційних технологій.

На сьогоднішній день важко уявити навчальний процес у навчальних закладах без використання інформаційних технологій. Саме сучасні ІТ зробили можливим доступ до величезної кількості різних видів інформації.

Використання інформаційних технологій дозволяє значно підвищити ефективність навчального процесу, по-новому організувати взаємодію всіх суб'єктів навчання, побудувати освітню систему, в якій учень був би активним і рівноправним учасником.

BASICS OF HEALTH. PHYSICAL CULTURE AND SPORTS

**ОСОБЛИВОСТІ РЕКРЕАЦІЙНИХ ЗАСОБІВ СТУДЕНТІВ В
УМОВАХ СУЧАСНОСТІ**

Беседа Володимир Вікторович

кандидат педагогічних наук

(Національний університет «Одеська політехніка»)

Марчук Віталій Сергійович

аспірант

(Український державний університет імені Михайла Драгоманова)

Ткач Валерія Віталіївна

студент

(Національний університет «Одеська політехніка»)

Топорова Римма Валеріївна

студент

(Національний університет «Одеська політехніка»)

Актуальність обраної теми зумовлена зростанням уваги до здоров'я і добробуту молоді, де особливу нішу займають студенти вищих навчальних закладів.

В сучасному глобальному суспільстві студенти стикаються з різними викликами, такими як стрес, сидячий спосіб життя та підвищені вимоги до навчання. Визначення особливостей рекреаційних засобів може сприяти розробці ефективних стратегій для поліпшення фізичного і психічного стану студентів, сприяючи їхньому загальному благополуччю та академічному успіху. Але в умовах сучасності недостатньо висвітлено як проблему здоров'я, так і шляхи оздоровлення молоді.

Метою нашого дослідження було визначення найбільш ефективних методик рекреації для студентської молоді в умовах сучасності.

Аналіз наукових досліджень дозволив виявити наступне:

– рекреація – це діяльність людини у вільний від роботи (навчання) час для відновлення, зміцнення фізичних і духовних сил і всебічного розвитку особистості переважно за допомогою природних факторів на спеціально призначених для цього територіях;

– під фізичною рекреацією розуміють будь-які форми рухової активності, спрямовані на відновлення сил, які були витрачені в процесі професійної праці. У наукових дослідженнях Л. М. Піотровського, А. Д. Джумаєва фізична рекреація розкривається з нових позицій змісту та суті окремих проблем фізичної рекреації, заснованих на концепціях загальної культури;

– результат фізичної рекреації можна виразити у таких значеннях, як: біологічне, соціологічне, психологічне, естетичне, освітньо-виховне, культурно-аксіологічне відновлення здоров'я;

- рекреаційні засоби, такі як медитація, релаксація чи музикотерапія, допомагають їм керувати стресом та покращувати психічне здоров'я;
- заняття фізичними вправами.

На нашу думку останнє являє собою найбільш оптимальний варіант рекреації студентської молоді. Так, спеціальні дослідження, проведені науковцями, показали, що під впливом фізичного навантаження поліпшується координація роботи м'язів і внутрішніх органів. За даними М. Р. Могендовича, робота м'язів ніби налаштовує функції внутрішніх органів і забезпечує вдосконалену їхню регуляцію. При виконанні рухів, від працюючих м'язів до центральної нервової системи (руховий аналізатор) безперервно надходять нервові імпульси, які їй сприяють пристосуванню діяльності внутрішніх органів у запиті на кисень і продукти енергозабезпечення. В організмі немає таких органів і систем, які б не були включеними до роботи при м'язовій діяльності й не вдосконалювались при цьому.

З іншого боку, однією із проблем є відсутність мотивації у студентів до занять фізичними вправами, до чого спонукають умови віртуального життя у більшій кількості молоді. Слід виділити наступні причини, які впливають не тільки на відсутність систематичності, а й повного припинення занять:

1. брак часу – частіше за все скаржаться на брак часу. Проте в переважній більшості випадків проблема полягає в тому, чому людина віддає пріоритет;
2. відсутність знань – багато молодих людей просто не знають, як почати займатися. Вони не мають поняття, скільки часу необхідно займатися, які вправи виконувати і з якою інтенсивністю;
3. відсутність тренувальних засобів та поганий матеріальний стан – дуже часто посиляються на відсутність необхідних тренувальних засобів, гарної спортивної форми;
4. стомлення – у багатьох молодих людей день дуже насичений і вони посиляються на стомлення, як на причину, яка не дозволяє займатися фізичними вправами. Проте стомлення, як правило, буває більше психологічним, ніж фізичним, і часто пов'язане з різними стресами. В нашій країні це ускладнюється обставинами війни;
5. ще однією причиною недостатнього поширення в молодіжному середовищі прихильності до забезпечення фізіологічно необхідного рівня фізичних навантажень може бути така, що пов'язана з особливостями ментальності молоді, як-от: байдужість до тілесної сили і краси як значущої цінності, невіра у власну здатність змінити свій зовнішній вигляд, статуру, розвинути фізичні якості: силу, витривалість, швидкість, спритність, гнучкість тощо, від того превалює непопулярність засобів і форм фізичної рекреації;
6. ще однією причиною небажання займатися фізичними вправами може бути ослаблений стан здоров'я та недостатня фізична підготовленість студентів.

Слід наголосити, що загальною є причина мотивування студентів до занять фізичними вправами.

Ми виділяємо наступне, що може сприяти заохоченню молоді до занять фізичними вправами:

1. контроль маси тіла – багатьох хвилює проблема – як підтримувати свою форму і залишатися сильним, спритним і підтягнутим;

2. понижений ризик розвитку гіпертензії – регулярне виконання фізичних навантажень призводить до зниження артеріального тиску як систоли, так і діастолі;

3. зниження стресу і депресії – регулярне виконання фізичних вправ, пов'язане з поліпшенням самопочуття. У сучасному суспільстві спостерігається значне збільшення кількості людей, що страждають депресією і підвищеним станом тривоги. Фізичні навантаження – один із способів забезпечення більш раціонального відношення до різних стресових ситуацій та їхнього зняття;

4. задоволення – багато людей починають займатися фізичними вправами з метою зміцнити здоров'я або понизити масу тіла, якщо людина не одержує задоволення від занять, вона може перестати займатися. Головна причина участі молодих людей в організованій спортивній діяльності – отримання задоволення, де почуття м'язового задоволення має особливу вагомість;

5. розвиток самооцінки – фізичні навантаження тісно пов'язані з підвищенням відчуття самооцінки і упевненості в своїх силах, особливо в стресових ситуаціях;

6. спілкування – дуже часто молодь починає займатися фізичними вправами через можливість поспілкуватися з іншими людьми. Вони зустрічаються з ними, позбавляються від самотності, знаходять собі друзів.

Висновки: на сучасному етапі розвитку суспільства запропонованих методик рекреації велика кількість. Основною залишається методика активної рухової діяльності, коли під впливом систематичного виконання фізичних вправ виникають позитивні зміни в організмі, виражені у анатомо-фізіологічному стані, роботі внутрішніх органів, стабілізації психіки, розвинутої соціалізації та ін, що приводить до покращення функціональних показників життя взагалі.

ВИЗНАЧЕННЯ МОТИВАЦІЇ ДІТЕЙ СЕРЕДНЬОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ ДО ЗАНЯТЬ ФІЗИЧНОЮ КУЛЬТУРОЮ І СПОРТОМ

Демідова Оксана Миколаївна

Кандидат наук з фізичного виховання і спорту, доцент
(Придніпровська державна академія фізичної культури і спорту)

Ситнікова Альона Олександрівна

Студентка факультету «Фізичне виховання» СВО «Магістр»
(Придніпровська державна академія фізичної культури і спорту)

Вступ. Події, які відбуваються в Україні протягом тривалого часу, змушують багатьох батьків обирати для своїх дітей дистанційну форму навчання. В результаті спостерігається зниження рухової активності учнів, а іноді взагалі небажання дітей виходити на урок фізичної культури в онлайн-форматі [2]. Одним з факторів, який впливає на відвідуваність учнями будь якого заняття є їх вмотивованість. Існує велика кількість досліджень, які присвячені вивченню питань що пов'язані з мотивацією школярів до фізичного виховання, рухової активності і занять спортом [1, 3, 4, 5]. Аналіз літературних джерел показав, що питання мотивації дітей до занять фізичною культурою і спортом завжди є актуальними. Зміна освітнього середовища, в якому перебуває дитина приводить до змін в її вмотивованості, зумовлює нові інтереси до занять різною діяльністю до якої відноситься і урок фізичної культури. Тому визначення мотивації дітей середнього шкільного віку до занять фізичною культурою і спортом в умовах дистанційного навчання є актуальним і потребує додаткового розгляду.

Мета дослідження: вивчити вмотивованість дітей середнього шкільного віку до занять фізичною культурою і спортом в умовах дистанційного навчання.

Методи дослідження: теоретичний аналіз і узагальнення даних науково-методичної літератури, анкетування, методи математичної статистики.

Результати дослідження та їх обговорення. Дослідження проводилося на базі Комунального закладу "Гімназія №28" Кам'янської міської ради, м. Кам'янське. У дослідженні приймали участь 11 дівчат та 9 хлопців 10 -11 років, які здійснювали освітню діяльність в умовах дистанційного навчання. Під час проведення експерименту стан здоров'я здобувачів загальної середньої освіти був задовільним і за станом здоров'я всі вони відносились до основної медичної групи.

Протягом експерименту нами було визначено вмотивованість дітей середнього шкільного віку до занять фізичною культурою і спортом за допомогою анкетування. Так, результати опитування показали, що 89% хлопців і 55% дівчат вважають, що відвідуючи лише навчальні заняття з фізичного виховання неможливо досягти високого рівня фізичної підготовленості і фізичного здоров'я. Було визначено мету з якою діти середнього шкільного віку відвідують урок з фізичної культури. При відповіді на це запитання учні мали можливість обрати декілька варіантів. Так, 100% хлопців і 91% дівчат володіють знаннями щодо користі занять фізичною культурою. 89% хлопців та 82% дівчат 10-11років відвідують уроки з фізичної культури щоб підвищити рівень фізичної

підготовленості, 78% хлопців та 73% дівчат – з метою підвищення рухової активності та 67% хлопців і 18% дівчат – отримують розрядку після розумового навантаження. Прагнуть вивчити нові фізичні вправи 56% дівчат та 45% хлопців. Цікаво на заняттях з фізичної культури 44% хлопців та 55% дівчат, а заради оцінки урок з фізичної культури відвідують 18% дівчат.

Дітям було запропоновано обрати варіанти вправ, які їм подобаються. До вправ силової спрямованості проявляють інтерес 27% хлопців та 36% дівчат. Для 89% хлопців і 73% дівчат цікавими є вправи на розвиток швидкості, а 67% хлопців і 27% дівчат – вправи на розвиток швидкісно-силових якостей. Вправи на розвиток гнучкості більш цікаві серед дівчат – 55% осіб, ніж серед хлопців – 22% осіб. Вправи на розвиток витривалості є пріоритетними для 45% дівчат та 36% хлопців. Хлопцям 10-11 років більше ніж дівчатам подобаються вправи на розвиток координації – 36% хлопців на перевагу 18% дівчат, а вправи на розвиток рівноваги є цікавими – 36% хлопців і 27% дівчат.

Серед видів спорту, які подобаються дітям 10-11 років, було визначено різні пріоритети серед дівчат і хлопців. У дітей була можливість обрати декілька варіантів. Аналіз результатів показав, що 36% хлопців мають інтерес до легкої атлетики та 33% хлопців – до боксу, дівчатам ці види спорту не цікаві. Вони віддають перевагу різновидам фітнесу – 55% дівчат, а серед хлопців цікавість до фітнесу спостерігається лише у 11% осіб. Ігрові види спорту подобаються 100% хлопців і 64% дівчат. Плавання користується популярністю у 78% дівчат і 64% хлопців, а види боротьби – у 33% хлопців і 27% дівчат. Думки дітей 10-11 років щодо обов'язковості уроку фізичної культури в умовах дистанційного навчання розділилися: 64% дівчат і 56% хлопців вважають, що уроки з фізичного виховання необхідно проводити, а 36% дівчат і 44% хлопців стверджують, що уроки з фізичної культури в умовах дистанційного навчання не є обов'язковими. Стосовно того, чи потрібна фізична підготовка для оволодіння майбутньою професією 55% дівчат і 78% хлопців надали стверджувальну відповідь, а 45% дівчат і 22% хлопців вважають, що для майбутньої професії фізична підготовка їм не потрібна. Результати опитування показали також, що 82% дівчат і 89% хлопців в умовах дистанційного навчання продовжують займатись різними видами спорту, або самостійно виконувати різноманітні фізичні вправи.

Висновки. В умовах дистанційного навчання діти середнього шкільного віку розуміють важливість занять фізичною культурою і спортом. Вони активно займаються в різноманітних спортивних секціях, але у них знижується мотивація до відвідування уроків з фізичної культури. Одним з факторів, який впливає на це – є те, що уроки не цікаві. Визначені за допомогою опитування пріоритети дітей до вправ різної спрямованості і до видів спорту, які їм подобаються, допоможуть підібрати відповідні засоби, для залучення більшої кількості дітей до уроків з фізичної культури в умовах дистанційного навчання.

Література

1. Бойко О. Теоретичні аспекти впливу мотиваційних складових на підвищення ефективності занять із фізичної культури. Фізичне виховання, спорт і культура здоров'я у сучасному суспільстві : збірник наукових праць. 2013. № 1 (21). С. 94-98
2. Демідова О., Степанова І., Ковтун А., Чекмарьова Н. Фізична активність дітей середнього шкільного віку в умовах дистанційного навчання. Спортивний вісник Придніпров'я. 2023. №2. С. 20-32.
3. Карпа І. Я., Карпушин М. О. Характеристика мотивації до занять фізичною культурою в учнів старших класів. International scientific and practical conference Wloclawek, Republic of Poland July 9–10, 2021. С.40-43
4. Круцевич, Т., Іщенко О., Імас Т. Мотивація учнів 6-9 класів до уроків фізичної культури. Спортивний вісник Придніпров'я. 2014. № 2. С. 68-72.
5. Матвієнко І. Формування мотивації школярів до занять фізичною культурою та спортом у закладах загальної середньої освіти. Теорія і методика фізичного виховання і спорту 2020. №3. С. 81-85.

PHILOLOGY AND JOURNALISM

НАТИВНА РЕКЛАМА: ПРОБЛЕМИ ФУНКЦІОНУВАННЯ В УКРАЇНСЬКИХ ОНЛАЙН-МЕДІА

Пикалюк Роман Володимирович

Кандидат філологічних наук, доцент

(Центральноукраїнський державний університет імені Володимира Винниченка)

Нативна реклама є одним із ключових елементів сучасних бізнес-моделей медіа. Зокрема, дослідження [3; 4 та ін.] свідчать про те, що в онлайн-медіа США і Європи вона становить одне з головних джерел прибутку. Подібна тенденція спостерігається і в українських онлайн-ЗМІ. Сутність нативної реклами полягає в тому, що рекламні матеріали подаються в форматах, звичних для ЗМІ, тобто наслідують форму журналістських матеріалів. Це дає можливість рекламодавцям у ненав'язливий спосіб подавати рекламні повідомлення.

Використання такої бізнес-моделі позначається й на організаційній структурі онлайн-видання. В українських медіа, які працюють за традиційними бізнес-моделями, зазвичай розмежовуються функції редакції, яка створює журналістські матеріали, і рекламного відділу, працівники якого продають рекламу у виданні і співпрацюють із рекламодавцями. Із використанням нативної реклами таке розмежування функцій стає менш чітким, оскільки в таких випадках рекламні відділи відповідають і за виготовлення нативних матеріалів.

В українських онлайн-медіа до створення нативних матеріалів найчастіше залучають журналістів редакції (наприклад, у виданнях Liga.net, NV.ua, РБК-Україна та ін.). Такий підхід традиційно використовується і в світових медіа, оскільки це допомагає дотриматись редакційних принципів у поданні матеріалу і журналістських стандартів.

Інший підхід – виокремлення нативних матеріалів в окрему рубрику на сайті. Це дає можливість ширше використовувати журналістські формати в поданні нативної реклами. Для українських медіа типовим є формат спецпроєкту (його використовують, зокрема, видання The Village, Platfor.ma, Економічна правда, Obozrevatel та ін.). У структурі редакції зазвичай у таких відділах виокремлюється відділ спецпроєктів, який працює тільки над створенням нативних матеріалів.

Оскільки нативна реклама подається на сайтах онлайн-видань у тій же формі, що й редакційні матеріали, читач не завжди може розрізнити рекламний і журналістський контент. Про це свідчать, зокрема, дослідження Б. Войдинські [5], М. Емезін [2] та багатьох інших дослідників.

Це створює загрози для репутації онлайн-видання, пов'язані з дотриманням етичних стандартів журналістики. Головна така загроза полягає в тому, що нативна реклама може вводити в оману читачів онлайн-видання, оскільки комерційна мета матеріалу прихована за жанром і форматом, типовим для

редакційних матеріалів цього видання. Так, наприклад, найменування товарів або назви брендів можуть згадуватися в статтях-оглядах, аналітичних статтях тощо.

Нова редакція Закону України «Про рекламу», прийнята в 2023 році, зобов'язує видання, що розміщують нативні матеріали, маркувати їх позначкою «Реклама». Водночас закон не визначає спосіб такого маркування в дизайні сайту онлайн-видання (за допомогою плашки в новинній стрічці, на сторінці матеріалу тощо), тоді як спосіб маркування впливає на здатність ідентифікувати рекламний матеріал як такий.

Крім цього, матеріали нативної реклами можуть суперечити принципу об'єктивності в журналістиці. Оскільки нативна реклама відображає інтереси рекламодавця, вона не може бути об'єктивною і нейтральною. Така суперечність підтверджується і практикою українських онлайн-медіа: поширеними є випадки, коли видання розміщують на своїх сайтах нативні матеріали, створені рекламодавцем.

Б. Войдинські зазначає, що, навіть коли читачі можуть розпізнати комерційний характер нативного матеріалу, вони можуть відчувати себе ошуканими і з недовірою ставитись до інформації, представленій в матеріалі [5]. Розміщення нативної реклами може знизити довіру до видання загалом, оскільки це не відповідає запитам аудиторії на об'єктивну інформацію. Найбільші репутаційні ризики через це постають перед новинними виданнями. Водночас для таблоїдних онлайн-ЗМІ нативна реклама може бути прийнятною з огляду на специфічні потреби аудиторії в розважальній інформації.

Список використаної літератури

1. Закон України «Про рекламу». URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/270/96-%D0%B2%D1%80#Text>
2. Amazeen M. A. News in an Era of Content Confusion: Effects of News Use Motivations and Context on Native Advertising and Digital News Perceptions. *Journalism & Mass Communication Quarterly*. 97(1). 2020. P. 161 – 187.
3. Newman N., Fletcher R., Kalogeropoulos A., Nielsen R. Reuters Institute Digital News Report 2019. Oxford: Reuters Institute for the Study of Journalism. 156 p. URL: <http://www.digitalnewsreport.org>
4. Felix M., Graves L. Pay Models for Online News in the US and Europe: 2019 Update. Oxford: Reuters Institute for the Study of Journalism. URL: <https://reutersinstitute.politics.ox.ac.uk/our-research/pay-models-online-news-us-and-europe-2019-update>
5. Wojdynski B. W. Native advertising: Engagement, deception, and implications for theory. *The New Advertising: Branding, Content and Consumer Relationships in a Data-Driven Social Media Era* / R. Brown, V. K. Jones, and B. M. Wang (Eds.). Santa Barbara, CA: Praeger / ABC Clio. 2016. P. 203 – 236.

Priority Directions of Development of Science and Education

Collection of abstracts

Responsible for computer typesetting – Serhii Onyshchenko

The authors are responsible for the selection, accuracy of the facts, quotations and other information

Printed from the original layout provided by the author

**DEL c.z. Strojírenská 38, 591 01 Žďár nad Sázavou,
CZECH REPUBLIC**